

Wizon amerykański *Neovison vison*

OPIS Wizon (daw. norka) amerykańska to ssak z rodziny łasicowatych o wydłużonym, walcowatym ciele z nieco spłaszczoną głową, krótkimi łapami z niepełnymi błonami pławnymi między palcami oraz długim, gęsto owłosionym ogonem. Długość tułowia z głową wynosi ok. 30-43 cm, długość ogona wynosi od 15 do 20 cm, zaś masa ciała wynosi średnio, w zależności od płci, od 0,5 do 1,8 kg. Samce są wyraźnie większe od samic. Wodoodporna okrywa włosowa charakteryzuje się zwartym i jedwabistym podszyciem oraz błyszczącym włosiem pokrywowym. Umaszczenie ciemnobrązowe do niemal czarnego, z przejaśnieniami na brzuchu oraz charakterystyczną białą plamą na podbródku.

BEHAVIOR Wizon amerykański jest zwierzęciem ziemno-wodnym, ściśle związanym z biotopami wodnymi – zamieszkuje brzegi rzek i jezior gęsto porośnięte roślinnością i mokradła. Jako kryjówki wykorzystuje opuszczone nory innych zwierząt, dziuple, zagłębienia pod korzeniami drzew. Poza okresem godowym prowadzi samotny tryb życia i wykazuje wyraźny terytorializm. Największą aktywność wykazuje o zmierzchu i w nocy. Doskonale pływa i nurkuje. Poluje przede wszystkim na drobne ssaki, ptaki i ich jaja, ryby, żaby, skorupiaki i owady.

POCHODZENIE Naturalny zasięg geograficzny wizona amerykańskiego obejmuje niemal całą Amerykę Północną. Do Europy sprowadzona w latach 20-tych ubiegłego wieku, jako hodowlane zwierzę futerkowe. Bardzo duże znaczenie dla powstania i ustabilizowania się populacji europejskiej miały masowe, intencjonalne introdukcje gatunku na terenie byłego Związku Radzieckiego – w latach 1933-1977 aklimatyzowano i wypuszczono tam na wolność ponad 21 000 osobników. Wizona amerykańskiego odławia się na obszarze 90% obwodów łowieckich.

OBCY GATUNEK INWAZYJNY

Największym zagrożeniem ze strony wizona amerykańskiego dla fauny rodzimej jest jej oddziaływanie poprzez drapieżnictwo (m.in. na łyskę, perkoza dwuczubego, karczownika ziemnowodnego), konkurencję i agresję międzygatunkową (np. względem tchórza zwyczajnego, wydry europejskiej), jak również transmisję wirusa choroby aleuckiej nerek. Obecność wizona amerykańskiego w środowisku naturalnym jest niekorzystna z gospodarczego punktu widzenia – ma ona negatywny wpływ na populacje zwierząt istotnych dla gospodarki łowieckiej i rybackiej.

OKRES POLOWAŃ Na wizona amerykańskiego polować można przez cały rok.

BROŃ Myśliwska broń o lufach gwintowanych: sztucer, ekspres, kniejówka, dryling. Myśliwska amunicja półpłaszczowa i pełnopłaszczowa o energii pocisku nie mniejszej niż 1000 J w odległości 100 metrów od wylotu lufy. W związku z tym, iż jest to niewielki drapieżnik, do polowań wystarczą mniejsze kalibry kulowe takie jak .222 Rem., .223 Rem. 5,6 x 50, 5,6 x 57 i pociski pełnopłaszczowe.

POLOWANIE Najdogodniejszym okresem polowań na wizona amerykańskiego jest przedwiośnie, gdy jest bardziej aktywna przed okresem rui. Z uwagi na tryb życia na ten gatunek poluje się indywidualnie, jednak używając wyłącznie broni gładkolufowej. Broń gwintowaną wykorzystać można przy polowaniu na inną zwierzynę, np. na lisa. Można polować na nią przy okazji polowania na kaczki na złotach i przelotach lub polując na piżmaki. W przypadku polowań na wizony amerykańskie nie stosuje się zasad selekcji. Można w miejscu planowanej zasiadki zastosować zanęty zapachowe wabiące drapieżniki. Dopuszcza się polowanie z wykorzystaniem pułapek żywołownych. **Ze względu na rosnącą liczebność populacji wizona amerykańskiego, a tym samym rosnącą presję z jej strony na gatunki rodzime, zachęca się do odłowu tego obcego gatunku inwazyjnego.**